

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

●● Egyes lappeldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók. ●●

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., felévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mérsékelt árjegyzék szerint számít fel.

Nemzet, mely nagyjait tiszteli és becsüli, mely rajongó szeretettel csügg azokon, akik nagy tettekkel maguk iránt hálára kötelezték: ez a magyar!

A tisztelet és nagybecsülés, a hódolat rajongó szeretetével fogja körül fedelmét, ki a f. hó 6-án jött közénk, az ország fővárosába, hogy itt ünnepelje meg híu magyar népe körében annak a szent frigynek 25-ik évforduló napját, amely közte és a nemzet közt 1867-ben kötöttet és nyert betetözést azzal, hogy királyunk felkent fejére az ország felelős miniszteriumának elnöke és hercegprimása Szent-István koronáját feltették.

Feszült várakozással tekintett a nemzet a f. hó 6-án kezdődött ünnepnapok elé, melyek alkalmat nyújtottak arra, hogy a magyarság — mint egy ember, lelkesülten adjon kifejezést a tiszteletnek és hódoló szeretetnek, melylyel a legalkotmányosabb király felkent személyét átfogja.

Párt- és vallás-különbőség nélkül kelt versenyre a nemzet, hogy kifejezésre juttassa emelkedett érzelmeit, melyek őt ünneplésre lelkesítik.

Magyarország ujrászületése az, ami a huszonöt év előtti királykoronázásban kifejezésre jut. Erre az aldásos, örvendetes eseményre tekintünk vissza az év június 8-án. Az ország ujrászületésére a nehéz megpróbáltatások és súlyos sorscsapások korszaka után.

Aminek véghezvitelére más nemzeteknek 1793-tól 1848-ig bőséges idejük volt, azt Magyarországnak abban az egy viharos esztendőben kellett a maga számára kivívnia, amely szabadságharcot megnyitotta. Csoda-e, ha a fölfogatás nem maradt az okosság határai közt, hanem messze túlcsapott azokon? A márciusi napok intézői el voltak ugyan készülve a megvárakoztatásokra, amelyek nélkül történelmi átalakulások soha sehol nem történtek; de a rombolás elve, amint elszáradt, nem ismert semmi határt s nemzeti létünknek még legfontosabb biztosítékait is megtámadta. És vég-

zetes hibák, végzetes félreértések történtek, melyek mélységes bajba döntték a nemzetet.

Es midőn ma kényelmes jólétünk-ből ama időkre visszaillesztünk, egy utólagos borzongás fog el bennünket, mint azt, aki csak akkor ismeri föl az életveszélyt melyben forgott, mikor már szerencsésen túlment az örvényen.

Az 1876. esztendő meghozta az alkalmat nemzetünknek, érzelmeinek fényes bebizonyítására. Es nem a szenvedések megtorlása talán, hanem a békességes megegyezés a koronával volt célja a nemzet törekvésének. Ausztria legyőzött Szadovánál és a legyőzött Ausztriától a nemzet szószólója, Deák, egy jottával sem kívánt többet, mint amennyi a háború előtt megállapítva lett.

A nemzetnek ez a böics lojalitása lehetővé tette a kiegyezést, melynek tökéletes befejezettsége a királykoronázásban jutott ünnepléses és kegyetes kifejezésre. A multa fátyol borítottat, a király megesküdött Magyarország alkotmányára, a nemzet viszont megváltoztathatlan hűségét fogadott koronás királyának.

A kiegyezési törvényben két irányban alkottattak biztos kezessegek. Mindenekelőtt biztosította magának a nemzet az állami önállóságot; továbbá lemondott a teljes függetlenség néhány attributumáról, hogy megszeresse magának ezen az áron a tartós beillesztettséget egy nagyhatalom szerkezetébe. A kiegyezést egy negyedszázad fényesen kipróbálta. A magyar állameszme úgy kifelé, mint befelé egy impozáns hatalomteljességgé virult és a dualisztikus berendezések fenntartották a monarchiát nagyhatalmi állásában anélkül, hogy miattuk csorba esett volna Magyarország államiságán.

Ilyen előfeltételek mellett tudta elérni hazánk a legnagyobbyszerű vívmányokat a nemzeti fejlődés minden terén.

Az állami élet egész vonalán oly haladást lehet felmutatni, amely egyformán imponál Magyarországnak barátainak és ellenségeinek.

A nemzeti gazdagság szaporodik; művészetek és tudományok virulnak; a kereskedelem terén egyre hatékonyabban érvényesül Magyarország; az ipari fejlődés nem sejtett méreteket vesz; szóval, örvendetes teremtőkedv nyilvánul minden ágában a nemzeti létnek.

Es Magyarország ujrászületésének

ez a korszaka attól a naptól kezdődik, amelyen a nemzet fejére tette I. Ferenc Józsefnek Szent István koronáját.

Valóban nagy oka van a nemzetnek, örömtől megindult érzelmeivel emlékezni meg e napról.

Es a mikor, koronázási jubileumának ünnepét megülni, Magyarország földjére lép a király; egy népnek, mely őt őszintén szereti és tiszteli, szeretetteljes háladatosság kialtja feléje örömjongva a sziveslátás üdvözlését:

Éljen a király, a magyar nemzetnek jóságos és igazságos atyja!

A jubileum itthon. Ünnepi dísz öltött tegnap városunk, a királykoronázás 25-ik évforduló napja alkalmából.

Középületeinken, a templomok tornyain, számos magánlakáson nemzeti színű lobogó-dísz hirdette, hogy a legmagyarabb vármegye székvarosa is kiveszi részét a hódoló tisztelet és rajongó szeretet magasztos ünnepéből, melylyel a magyar nemzet dicsőségesen uralkodó királyát: első Ferencz József felkent személyét e napon körülvessi, mely 25 éves fordulója a királykoronázás 1867-iki magasztos tényének.

A magyar alkotmány újraébredése megpecsételésének ünnepe ez.

A boltok kirakataiban nemzeti szín keretben ékeskedik a királykép — olyik helyen ő Felsege a királyné arcképe is és a templomokba begyűnek a hívek, hogy háladó imát küldjenek a Leghatalmasabbhoz, aki Magyarországot ilyen igazságos és alkotmányosan uralkodó fejedelemmel ajándékozta meg, akinek szíve telve szeretettel népei iránt.

Háromnegyed 8 órakor reggel hirdette a reformatus egyház tornyának szerte hangzó harang-kongása, hogy ünnepi istentisztelet lesz. Es csakhamar megtelt a tagas nagy templom ünneplő közönséggel, melynek sorában ott volt a városi előjáróság T a s n á d y Antal dr. polgármesterrel az élén és az egyház presbitériuma testületileg.

Ugyanekkor folyt le a háladó istentisztelet az evangélikus templomban is, hol az egyház lelkesze, Petrovits Soma mondott megható imát a legalkotmányosabb királyért és a királyi házért.

A római katolikus egyház templomában délelőtt fél 9 órakor volt az ünnepi istentisztelet, melyet Ular Istvan apátplebános, fényes papi ornátusban, két káplánja asszisztálásával celebrált. A templomot zsufolásig megtöltötte a nagy és előkelő közönség, melynek sorában voltak: Stammer Sándor kir. tanácsos nyug. alispán, a vármegye tisztikara Cicatricis Lajos dr. főjegyző és

Ónody Géza árvaszéki elnök vezetése, — a városi tisztikar Tasnady Antal dr. polgármester, a kir. járásbírósgaal Sándor kir. járásbíró, a kir. adóhivatal Gajner Vendel kir. adótárnok és a körös-tisza-marosi ármentesítő társulat tisztikara Fekete Márton társulati főigazgató vezetése alatt.

A főutár két oldalán diszruhás megyei hajdúk álltak kivont karddal és az oltár-hajót előkelő hölgyközönség, valamint a polgári leányiskola növendékei töltötték meg, míg a középhajó elő részében a gimnáziumi ifjúság fogott helyet tanáraik vezetése alatt.

Emelte a hálaadó istentisztelet fényét a királyhimmusz elnéklése, melyet az egyház kántora: Mezei Mór gyönyörűen adott elő és kitűnően kísért orgonán.

A zsidó templomban délelőtt 10 órakor volt a hálaadó istentisztelet, mely alkalommal Klein Jakab rabbi mondott emelkedett szellemű egyházi beszédet a nagyszámban összegyűlt közönségnek.

Minden istentiszteletreken pedig részt vettek, az illető felekezetek templomaiban, a felekezeti elemi iskolák növendékei is, tanítóik vezetése alatt.

*

A vármegyház lobogódszt öltött a jubilaris ünnepségre. Hatalmas erkélyét elfogta a trikolor és ugyanitt már délelőtt megtették az előkészületek az esti kivilágításra.

Este 8 órakor vörösszerte kigyulladtak a gyertyák az ablakokban. Egész Szentes ünnepelt.

Szép látvány volt a vármegyház főhomlokzatának kivilágítása színes mécsesekkel és a ref. egyház bérépülete ablakainak kivilágítása 3—3 sor színes mécsesekkel, melyek mint fényes nemzeti színű sávoly húzódtak az ablakok hosszán. Szépen volt kivilágítva a vendéglő is, melynek vendégszobáiban minden ablaka is fényesen felragyogott az örömnappi tisztelőtére.

Továbbá a posta és táviró, hol díszes tranzparenben tündökölt a felírás: »Éljen a király.« Végül csinnal és izléssel díszítette fel Máhr Kázmér a cukrászata előtt való tért lobogókkal és színes lampiókkal.

Este pedig, ugyancsak Máhr Kázmér cukrászata előtt tértzene volt, mely nagyszámú ünnepelő közönséget csalt a szabadba, nyíval inkább, mert délutánra az ég kiderült és kellemes idő kedvezett a sétálóknak.

*

Délelőtt 11 órakor ünnepelt a főgimnázium ifjúsága, külön, az intézet dísztermében, hol Pólya Ferenc főgimnáziumi tanár magvas, szép beszédben méltatta a nagy nap jelentőségét, a királykoronázás 25 év előtti tényét és hazafiságra lelkesítette az ifjúságot.

Igy és ezekben ünnepeltük itthon a koronázás 25 éves jubileumát, mely alkalommal bizonyára minden magyar ember ajkán felszakadt a szívből jövő jó kívánság:

Adja az ég, hogy a bölcs, igazságos és népet szerető király hasonló fényvel ünnepelhesse meg koronázata 50-ik évfordulóját is!

Vidéki levelezés.

Csongrád, 1892. évi június 7-én.

A legközelebb lefolyt alispán-választás utójátékai a szentesi lapokban egy nyilatkozat jelent meg több Cicatricis-párti biztosság tag aláírásával, megcáfolandó azon híreket, mintha ők a megyei ellenzékkel szövöttek, vagy annak eddigi irányát és célzatát magukévá tették volna, s Cicatricis felhívásával szeretett főispánunk ellen akartak volna állást foglalni. E nyilatkozatra azonban

szükség volt, hogy a közönség és a távolabb álló párttagok tisztában legyenek a történetekkel.

A nyilatkozat többi része alig bir fontossággal, mert az aláírók által nyilvánított cél olyan, a mit minden tisztességes ember magáénak vallhat, s ha e cél elérése kedvéért az ellenzék és annak organuma mult magatartásának elitélésével nem foglalkoznak, ez ellen egyelőre nem volna kifogásunk.

De minthogy a nyilatkozat ott, hol a vármegyei adminisztráció vezetésével foglalkozik, mintegy igazat látszik adni az ellenzéknek, s ezt a »Szentesi Lap« már is diadallal hirdeti, holott ő személyeskedésével egyik főoka volt annak, hogy sokszor a főispán legjobb akarata sem érvényesülhetett, s az elfogulatlan biztossági tagokat is tetlen-ségre kárhoztatta; minthogy továbbá nem elég világosan van kifejezve az, hogy mit értenek a multnak számlája alatt, melyet ezúttal lezárnak: — a nyilatkozók egy részétől nyert felvilágosítás s általuk a »Csongrádi Lap« pünkösdi számban közléte több külön nyilatkozat alapján megelégedéssel konstatalhatjuk, hogy az ő álláspontjuk és nyilatkozatuk nem túr oly magyarázatot, mintha ők az ellenzéknek a multban követett magatartását helyeselnék, vagy az ellenzékkel egy annak szája ize szerinti új irányzat megalapítására szövetkeztek volna; és a mire ők fátyolt akarnak britoniani, az a multban történt személyeskedésből eredt keserűség. Szakítani akarnak a multtal, mely a személyeskedések viharában nem teremthette meg a vármegyei adminisztrációjában azt a helyes irányt, a mit ők kívánatosnak tartottak volna.

Ámde e célt, s különösen a közbéke helyreállítását a nyilatkozó urak nem abban találik, hogy most már az egyik issime verje tovább is az ő szokott modorával ellenfelét.

A közbéke helyreállításának egyik feltétele, hogy ne csak az egyik fél, de a másik is vessen fátyolt a multra. Csak így kell és lehet a közbékeknek jogos alapon helyreállítását képzeln. »Szentes és Vidéke« című lap már megindult ez úton, de sajnos, hogy a »Szentesi Lap« nem követi példáját, hanem egy állítólagos új párt firmájával tovább is a lehető legkiméletlenebb modorban folytatja Stammer Sándor nyugalmazott alispán elleni személyeskedését akkor, mikor az már nem ül az alispáni széken, s mikor — a »Szentesi Lap« beismerése szerint is — a legutóbbi közgyűlésen már kedve szerinti irányban folytak a tanácskozások. — Ha így folytatja a »Szentesi Lap«, akkor sajnosan felültek a nyilatkozók, mert midőn oda adták nevüket ama közös nyilatkozat alá, ezt azon feltétellel tették, hogy az ellenzék és annak organuma szakítani fog multjával s már a legközelebbi számban visszavonja azon híresztelést, mikép vele szövöttek és történt, s egyszersmind sajátalatt fogja kifejezni azon modor és hang felett, mely a választás után is meg nem szűnő személyeskedéscsikkel, fenyegetésekkel és vádaskodásokkal folytatja a közbékét megzavaró harcot.

r. l.

Ujdonságok.

Szentes, 1892. június 9.

— **A tápai mandátum.** A tápai vitás mandátum ügye a hó második felében valószínűleg eldőlt. A kiküldött vizsgáló biztos, Rudnay Béla országgy. képviselőt a koronázási jubileum Budapesthez köti, de e hó 14-én vagy 15-én visszautazik Szegedre és megkezdí a vizsgálatot. A vizsgálat, illetve a kihallgatások a Szeged városi székhelyű biztossági termében kezdődnek meg.

— **Elmosott vigalmak.** Hiába na, úgy vagyon az megírva, hogy pünkösdkor, ha az első ünnepnapnak verőfényes idő kedvez is, legalább ünnep másnapján csónék muszáj lenni, mely áldást hoz ugyan a gazda remény-ségére, de megrontja az ünnepi hangulatot. És nem csupán ezt, de megrontja a vigalmakat is, amiket pedig rendszeren pünkösd másodnapjára szokás tervezni. Így történt az idén

is. Pünkösd első napja verőfényesen, ragyogó napsugarral előntve köszöntött reánk és az ünnepelő közönség e napon szünültig töltötte a templomokat; de ünnep másodnapján borúsra, hűvösre változott az időjárás és csakhamar megnyílnak az ég csatornái, előbb csendesen permetező esővel, majd délután szakadt záporral áztatva a szomjú földet. — Elmosta ez az eső a kicsinyek örömet, a jótékony növegyet kisedővójának e nap delutánjára tervezett majálisát, el a megyei hajdúk tavaszi táncvigalmát is. Mind a kettőt jobb időre kellett elhalasztani. A megyei hajdúk vigalmát a f. hó 12-ére. S mert az eső még az ünnepet követő kedden is egyre szakadt, természetesen elmaradt a református és ág. evangélikus elemi nepiskolák tanulóinak ekkorra tervezett jubilaris majális is, melyet szintén kedvezőbb időre kellett elhalasztani.

— **Dorozsma a tanügyért.** Dorozsma iskolászeké a napokban értesítette a kir. tanfelügyelőséget, hogy a tanjai tanítóik fizetését 400 frtra emelte föl. Ezzel elejét akarja venni a gyakori tanító-valtozásnak, mely a fizetés eséklyisége miatt az utóbbi időkben ismétlődött.

— **Gyilkossági és öngyilkossági kísérlet.**

Véres tett színhelye volt, a f. hó 7-iki estén, a helybeli fedezett állomás a városi sóház-épületnél. Diene s Lajos, a fedezett állomás vezető káplárja revolverrel lött az egyik legényre, Túri Antalra, majd vérből fagyva hagyván a dozsát, bement a sóházába és önmagán követett el ugyanazon revolverrel öngyilkossági kísérletet. Az esetről nyert értesülésünk a következő: Diene s Lajos ménlovas káplár szerelmi viszonyt folytatott Sipos Éva helybeli cselédleánnyal. A szerelmek a t. hó 1-én keményen összetűzettek, aminek következménye volt, hogy Sipos Éva gyufaoldatot ivott. A leány nem halt meg azonnal a méregtől, kórházba szállították, ahol végre, kinos szenvedés után, a f. hó 7-én reggel meghalt. A f. hó 6-án a leány még jobban érezte magát és ennek öröme a káplár a sóháznál levő állomás helyiségében, pünkösd másodnapján este vigassagot is rendezett, miről azonban a rendőrségnél nem tett jelentést. A rendőrség, neszt véve a mulatságnak, rajtuk ment a mulatozóknak és — az állomás legénységén kívül — az egész fészket, melyben a csavargó lányok gardája bőven volt képviselve, kiemelte, be-kísérte a rendőrségre, kihallgatta a díszes társaság minden tagját és úgy bocsátotta őket szabadon. Diene s Lajost már ez a rendőrségi beavatkozás is felbószithette; hozzájárult rossz kedvéhez, hogy kedvese a kórházban másnap elhalt és ilyetén elkeseredett hangulatban vásárolt a f. hó 7-én özv. Dobray Sándorné kereskedésében egy 7 milliméteres revolvert a hozzá való töltényekkel. Ugyanaz nap este az állomása egyik legényével elment a kórházba és bebocsátattat kért, hogy holt kedvesét még egyszer láthassa a ravatalom. A kórház gondnoka megtagadta kérése teljesítését, mondván, hogy csak a főorvos engedélyével bocsáthatna be. De mikor a neki-vadult káplár elővette revolverét és lelővéssel fenyegette, a gondnok végre engedett az erőszaknak és bebocsátotta. A kórházból ugyanazon társával és 3 parasztleánnyal az Emke-körbe ment Diene s, mulatozni. Utközben a szembejövőköt lelővéssel fenyegette, sőt 2—3 ízben el is sütötte revolverét, lelővéssel fenyegetvén társát is, ha rá mer valani: mint erőszakolta ki a kórházba való bejuthatást. — Mikor aztán Oszkár kávéházában kedvese kitombolta magát, hazament az állomására, hol harmadik társa, Túri Antal édesdeden aludt. Diene s oda ment az alvóhoz és költögetni kezdte. Minthogy

mény nem éri a vetéseket, úgy az esetben Magyarország nagyon jó aratásnak néz elébe. Nem úgy a külföld, hol nem a legjobban állanak a vetések, különösen nem Amerikában és Oroszországban.

A lefolyt héten, dacára a nagy hozataloknak, szilárd volt az irányzat a budapesti gabonátörsdén, mi főleg a forró időjárásnak és a külföldi szilárd hangulatnak tulajdonítható.

Búza a múlt héten is nagy mennyiségben vitetett föl a budapesti piacra és eléggé élénken kínlatott. Vételkedv meglehetősen volt és mintegy 15—20 krnyi áremelkedés éretett el, mi még nagyobb is lehetett volna, ha az idegen buzával nem lenne annyira elárasztva a bpesti piac.

Rozs meglehetősen keresletnek örvendett, kínlat és forgalom kevés volt e cikkben.

Árpa csekély forgalom mellett nem igen kerestetik.

Tengeri még mindig élénken kerestetik, dacára a nagy kínlatoknak

Egész selyem, mintázott Foulardok méterenként 85 krtól egész 4 frt 65 krig (mintegy 450 különböző árnyalatban) megrendelt egyes öltönyökre, vagy egész végekben is szállít huzhoz szállítva, postabér- és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zurichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (6)

Vasúti menetrend.

Budapest—h. szt.-márton—szentesi vonal.

Budapest—Szentés.

Budapestről indul 8 ó. 25 p. reggel, 9 ó. 30 p. éjjel. Szolnokra érkezik 11 óra 28 perc délelőtt, 12 óra 35 perc éjjel.

Szolnokról indul 11 óra 47 perc délelőtt, 3 óra 51 perc éjjel.

Szentésre érkezik 4 ó. délután, 8 óra 13 perc reggel

Szentés—Budapest.

Szentésről indul 5 ó. 35 p. éjjel, 12 óra 05 p. d. u.

Szolnokra érk. 9 óra 44 p. d. e., 4 óra 17 p. d. u.

Szolnokról indul 11 óra 22 p. d. e., 4 ó. 47 p. d. u.

Budapestre érkezik 1 óra 20 perc d. u., 8 óra 40 perc éjjel.

Budapest—félegyháza—csongrádi vonal.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 25 perc reggel, 12 óra 25 perc délután, 2 óra 35 perc délután.

Félegyházára érkezik 12 óra 08 perc délután, 4 óra 46 perc délután, 4 óra 56 perc délután.

Félegyházáról indul 12 óra 35 perc délután, 5 óra 20 perc délután.

Csongrádra érkezik 1 óra 38 perc délután, 6 óra 20 perc este.

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 óra 15 p. délelőtt, 3 óra d. u. Félegyházára érkezik 10 óra 18 perc délelőtt, 4 óra 03 perc délután.

Félegyházáról indul 11 óra 01 perc délelőtt, 4 óra 57 perc délután.

Budapestre érkezik 1 óra 20 perc délután, 8 óra 50 perc este.

Félegyháza—szegedi vonal.

Félegyháza—Szeged.

Félegyházáról indul (Pusztapéter, Kistelek, Szatymaz, Dorosma felé) 12 óra 18 perc délután 5 óra 02 perc délután.

Szegedre érkezik 1 óra 46 perc délután, 6 óra 57 perc este.

Szeged—Félegyháza.

Szegedről indul (Dorosma, Szatymaz, Kistelek,

Pusztapéter felé) 9 óra 58 perc délelőtt, 3 óra 05 perc délután.

Félegyházára érkezik 10 óra 59 perc délelőtt, 4 óra 41 perc délután.

H.-m.-vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 6 óra 46 perc reggel, 4 óra 06 perc délután, 9 óra 08 perc éjjel. Szegedre érkezik 7 óra 55 perc reggel, 4 óra 41 perc délután, 10 óra 30 perc éjjel.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul 5 óra éjjel, 9 óra 59 perc délelőtt, 6 óra 34 perc este.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 22 perc reggel, 10 óra 45 perc délelőtt, 7 óra 43 perc este,

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferencz

Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

A vöröskereszt-egylet Erzsébet kórházának cognac szállítója

A Gróf Esterházy Géza-féle
COGNAC

orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól ízlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmánynyal versenyezhet, ára pedig

— sokkal olcsóbb. —

Különlegesség a
COGNAC,
mely mindenütt kapható.

Központi iroda:
Budapest, külső-vácziút 28.

Lipcse 1892. nagy aranyérem.

Csak akkor valódi, ha a sértetlen dugón ez a felírás van: „Gróf Esterházy Géza”

Szakértői vélemény: a forgalomban lévő valódi francia cognacokkal vetekedhetik

A „SZENTES és VIDÉKE”

szerkesztősége, kiadóhivatala

és

k ö n y v n y o m d á j a

az I. tized 306. számú

Sonnenfeld Sámuel-féle házban

van.